

“No tenim cap intenció d’eliminar els ajuts als nostres agricultors”

Michael Mann (Farnborough, Anglaterra, 1966) és portaveu de la comissària europea d’Agricultura, Mariann Fischer Boel. En aquesta entrevista reflexiona sobre el futur de la política agrària comuna i els subsidis a les exportacions agràries, que són en fase de revisió.

Encara és en vigor l’acord perquè a partir de 2013 se suspenguin els subsidis a les explotacions agrícoles?

—La declaració adoptada per l’OMC el desembre de 2005 estableix que estem d’acord a garantir l’eliminació paral·lela de totes les formes de subsidi a l’exportació. I sí, encara és vàlida, i la UE està disposada a respectar aquest compromís i la data que s’ha triat. Però hi ha una condició, i és que s’ha de cloure la ronda de Doha. Si no hi ha acord en aquest sentit, la UE podria continuar aplicant els subsidis a les explotacions.

—La UE està preparada per a la suspensió d’aquests ajuts?

—El procés de reforma de la política agrària comuna (PAC) ja va culminar amb una reducció substancial de les nostres mesures de suport que desvirtuaven el mercat i una part important dels subsidis a l’exportació. La UE està capacitada per a retallar encara més, però tot dependrà de què passi amb Doha. El repte per a la UE és trobar els mitjans d’intervenció correctes, actuant com a xarxa de seguretat que pugui ser utilitzada sense dependre de les vendes finançades amb subsidis.

—Quins productes d’exportació són més importants per a la UE?

—Home, n’hi ha força, però en qüestió de valors són els vins, les begudes espirituoses, la carn processada, l’oli d’oliva,

els productes lactis. I reben uns ajuts importants. Per exemple, la temporada 2004-2005 van percebre al voltant de 2.630 milions d’euros.

—I quins països i productes agrícoles patiran més la fi d’aquests subsidis?

—Creiem que la reforma de la PAC en curs i la bona salut del mercat minimitzaran l’impacte de la fi dels subsidis. Penso que no és correcte parlar de països o productes que *pateixin* pel canvi.

—En el cas del vi, per exemple, com s’enfrontarà la UE a la competència dels vins del nou món?

—És justament per a enfrontar-nos a

la competència dels vins del nou món i augmentar la competitivitat dels nostres que hem proposat una reforma àmplia de la manera d’ajudar el sector. Vistes de prop, les propostes de la reforma van adreçades a augmentar la competitivitat, caminar cap a un balanç entre l’oferta i la demanda, garantint unes regles apropiades i tenint en compte els aspectes socials, ambientals i culturals de la producció de vins. Volem millorar totes aquestes àrees per enfortir el nostre vi, i no debilitar-lo. I tot això, servint-nos de la millor manera possible del pressupost que tenim i no pas retallant-lo.

—És un primer pas cap a l’eliminació també dels subsidis interns?

—No tenim cap intenció d’eliminar els pagaments que fem als nostres agricultors. Hem reformat la PAC aquests darrers anys per canviar completament la manera d’ajudar-los, no pas per deixar de fer-ho. Ara reben ajuts independentment de què produeixin i, en canvi d’això, tenen el deure de respectar uns criteris de protecció ambiental, benestar animal i qualitat alimentària. Reben ajuda perquè ens forneixin d’un seguit de *béns públics*, són lliures de seguir els senyals del mercat i els nostres pagaments no desvirtuen més el mercat. Volem continuar aquesta reforma, però hem de mantenir una política agrícola comuna i fins i tot una política de desenvolupament rural cada vegada més forta.

—A partir d’ara, la UE serà més flexible en matèria agrària?

—El Comitè d’Agricultura de l’OMC té un esborrany que reflecteix la tasca intensiva duta a terme des del setembre. Ara bé, és massa aviat per a jutjar el procés que vindrà a partir d’ara. La CE ha pres part activament en els treballs, i ara és a les mans de l’OMC la possibilitat que aquest text serveixi de base per a les negociacions dels seus membres. Alguns dels nostres socis comercials haurien de mostrar disposició a moure’s.

—Què n’espera, la UE, d’aquesta nova proposta?

—Qualsevol acord ha de respectar les nostres sensibilitats. Per això tots els membres de l’OMC han de canviar de posició i posar fi, per exemple, a les barres per als productes industrials.

Jordi Miró
Brussel·les